

ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม (ก.ศ.) โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับระเบียบนี้

ข้อ ๔ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๑

การอุทธรณ์

ข้อ ๕ ข้าราชการศาลยุติธรรมผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ศ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการศาลยุติธรรมผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๒) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการศาลยุติธรรมปฏิบัติหน้าที่ หรือดำรงอยู่

ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิในการร้องทุกข์ตามระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๖ การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) สามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ สำหรับผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) เก้าสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ หรือหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการถึงแก่ความตายก่อนทราบคำสั่ง สำหรับทายาท ตามข้อ ๘

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบคำสั่ง หากผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ในกรณีที่มีทายาทหลายคน ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคสอง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยความสามารถมาเทียบเพื่อการใช้บังคับ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ด้วยเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.ศ. เห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบและผู้รับมอบ ถ้าผู้มอบไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือหรือแกงไต โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน และให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมโดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๕) ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่เป็นการอุทธรณ์โดยทนายท หรือผู้ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนตามข้อ ๘ วรรคสาม ให้ปรับสาระสำคัญในหนังสืออุทธรณ์ให้เหมาะสมโดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญให้สามารถเข้าใจได้ตาม (๑) ถึง (๕) และในกรณีที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนให้ส่งหนังสือมอบหมายพร้อมกับอุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อ ก.ศ. ให้แสดงความประสงค์ ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม โดยยื่นหรือส่งหนังสือ ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่น หรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๑ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้อง หนึ่งฉบับต่อสำนักงานศาลยุติธรรมหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้สำนักงานศาลยุติธรรม หรือผู้บังคับบัญชาดำเนินการจัดส่งอุทธรณ์พร้อมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัยไปยังเลขานุการ คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมในโอกาสแรกที่กระทำได้

เมื่อเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับอุทธรณ์ให้แจ้งวันรับอุทธรณ์ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเองให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือ วันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ ผ่านผู้บังคับบัญชา ให้ถือว่าวันที่ผู้บังคับบัญชารับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันที่ ได้ยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออก ใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็น วันส่งหนังสืออุทธรณ์ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.ศ. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการ ข้าราชการศาลยุติธรรม โดยยื่นหรือส่งตรงต่อเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม หรือสำนักงานศาลยุติธรรม ในกรณีที่มีการยื่นหรือส่งต่อสำนักงานศาลยุติธรรมให้นำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมส่งเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม เพื่อเสนอ ก.ศ. พิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็น แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๓ อุทธรณ์ที่ ก.ศ. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๑๐ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ ก.ศ. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.ศ. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตไม่รับอุทธรณ์

อุทธรณ์ที่ยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาตามข้อ ๖ หากกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก.ศ. มีอำนาจรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้

ข้อ ๑๔ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

เมื่อประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการผู้ถูกคัดค้านทราบก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์โดยได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

กรณีที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านมิได้ขอถอนตัวให้ที่ประชุม ก.ศ. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือถอนตัว เพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๖ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.ศ. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการดำเนินการทางวินัยและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ

(๒) ขอให้ผู้แทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๓) สั่งให้สำนักงานศาลยุติธรรม หรือหน่วยงานในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือมีคำสั่งให้ข้าราชการศาลยุติธรรม ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการศาลยุติธรรม มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) สั่งสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่ ก.ศ. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตาม (๑) ถึง (๔) อาจกระทบถึงสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.ศ. กำหนด

ระยะเวลาระหว่างการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๔) และวรรคสองจนถึงวันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับรายงานผลการดำเนินการหรือเอกสาร หรือหลักฐาน หรือวันที่ได้มีการให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ ก.ศ. มิให้นับเป็นระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๑๔

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก ก.ศ. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาที่ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า หากประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาที่ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิของผู้นั้น จะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์นั้น หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ ก.ศ. เรียกเข้ามาเนื่องจากคู่กรณีในอุทธรณ์มีคำขอ

คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อ ก.ศ. ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอของบุคคลดังกล่าวภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ก.ศ. จะมีคำสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบนั้นก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อ ก.ศ. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วให้มีมติ ดังนี้

(๑) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมแก่ความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมแก่ความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมแก่ความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมแก่ความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

(๗) กรณีเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีที่เหมาะสม แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้นำ (๖) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๘) กรณีเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสม แก่กรณีแล้วให้มีมติให้ยกอุทธรณ์

(๙) กรณีเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้มีมติให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๑๐) กรณีเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายังไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการให้มีมติให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการต่อไป

(๑๑) กรณีเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๑๒) กรณีเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้อุทธรณ์จะมีได้มีคำขอ ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์แต่จะมีมติตาม (๒) หรือ (๓) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะเหตุการตาย จะมีมติตาม (๖) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่น จะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดี อันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้วให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตาม (๖) หรือ (๗) ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ให้ส่งเรื่องให้ ก.ศ. พิจารณามีมติโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.ศ. จะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้น ก็ได้โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมยื่นต่อเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมบันทึกไว้และจัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

หมวด ๓
การดำเนินการตามมติ ก.ศ.

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ ก.ศ. มีมติตามข้อ ๑๖ แล้วให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการ
ศาลยุติธรรมแจ้งมติให้สำนักงานศาลยุติธรรมทราบโดยเร็ว

ให้สำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม และเมื่อได้มีการ
ดำเนินการตามมติ ก.ศ. เสร็จสิ้นแล้วให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
ไปยังเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ เมื่อ ก.ศ. ได้มีมติตามข้อ ๑๙ แล้วให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการ
ศาลยุติธรรมแจ้งมติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งทราบโดยเร็ว

ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม และเมื่อได้ออกคำสั่ง
หรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบพร้อมกับแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมีคำสั่งตามมติ ก.ศ. ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ
ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการพักราชการ หรือสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการตามกฎหมาย พระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่มีอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้
ใช้บังคับ เว้นแต่ ก.ศ. จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ศิริชัย วัฒนโยธิน

ประธานศาลอุทธรณ์

ประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม